

OSNOVNA ŠOLA SREDIŠČE OB DRAVI

KORAKI

ŠOLSKO GLASILO
2023/24

Besedila in likovni izdelki: **učenke in učenci OŠ Središče ob Dravi**

Mentorice: **Antonija Filipič, Valerija Horvat, Sonja Kosi, Breda Munda, Lidija Palčič, Lidija Meško Merc, Janja Rudolf**

Lektoriranje in urejanje: **Lidija Meško Merc**

Foto zgodbe in tehnična podpora: **Matjaž Hanželič**

Naslovnica: **»Pogled skozi okno«, Pina Bračič, 7. razred**

Zadnja stran: **»Pogled skozi okno«, Teja Masten, 7. razred**

Šolske uganke

Ima črte in števila.
Z njim lahko narišeš like.
Kaj je to?
(ŠABLONA)

Je valjaste oblike,
rumene barve,
z njim lepimo.
Kaj je to?
(LEPILO)

Stella Lesničar, 1. razred

Ima rumeno rutico in vedno roza kapico.
Je majhna in zvita prvošolka.
Kdo je to?
(ELVIRA)

Anže Kranjčec, 1. razred

Moja šola

Ko prvič v šolo sem prišel,
sem skoraj zašel.
Veliko hodnikov in vrat
in nič postelj'c za spat.
Same mize in stoli,
hodimo pa tudi naokoli.
Na učnih sprehodih
pozorno gledamo
in se veliko naučimo.
Med odmori se lovimo in norimo,
na učenje pa pozabimo.

Primož Sok Novak, 1. razred

»Cvetoče drevo«
Živa Podgorelec, 1. razred

Zara

Zara je moja sošolka. Zelo sem vesela, ker je do mene prijazna. Vedno ima očala in čop. Ima dolge, svetle rjave lase. Zelo radi se igrava z dojenčki. Včasih se malo skregava. Hitro sva si spet dobri.

Živa Podgorelec, 1. razred

»Landart«

Liam Lukman in Jasmin Maher Balog, 1. razred

1. razred

V 1. razredu nas je 24. Veliko pojemo in se učimo. Zelo radi telovadimo. Naša učilnica je zelo velika. V šolo nosimo zvezke in peresnico. Spoznali smo že vsa števila do 20, ki jih med seboj seštevamo in odštevamo. Spoznali smo že vse črke, razen ene, to je črka F. Tudi to bomo spoznali. V 1. razredu mi je lepo.

Sara Kojc, 1. razred

Želim si, da bi bilo veliko sonca. Rada bi šla na morje in da bi mi ati napihnil bazen.

Sara Kojc, 1. r.

Želim si, da bi lahko šli na morje, da bi bilo toplo vreme in malo dežja za rastline.

Erik Nemec, 1. r.

Želim si, da bi šli v toplice, da bomo čim prej postavili bazen in da ne bo preveč dežja.

Iva Kranjčec, 1. r.

Želim si, da bi šla s sestrličkami na bazen in da bi bila voda topla.

Živa Podgorelec, 1. r.

**KAKŠNE
POČITNICE SI
ŽELIM?**

Želim si, da bi moj ati počistil bazen. S sestrico se bova veliko kopali.

Alina Hamzić, 1. r.

Želim si počitnice s polno sonca, da bi šli na morje, da bo malo dežja in da bom šel z babi in dedijem v toplice.

Primož Sok Novak, 1. r.

Želim si, da bi šel k babici prespat. Moj ati bo imel rojstni dan.

Anže Kranjčec, 1. r.

Želim si, da bo v bazenu topla voda. Želim si, da bi šli v živalski vrt. Med počitnicami bom imela rojstni dan.

Stella Lesničar, 1. r.

Moja pravljica

Nekoč je živela deklica z imenom Lenka. Rada je imela češnje. Neki dan jih je nabrala malo, ker so vse pojedli drugi. S košaro je odšla domov in jokala.

Ko se je z jokala, je videla, da so v košari češnje. Bila je začudena, ker je bilo v košari polno češenj. Ugotovila je, da je ta košara čarobna, ne navadna. Srečna je bila, ker je imela polno češenj, in je češnje razdelila vsem v družini.

Matic Krničar, 2. razred

Moja pravljica

Nekoč je živela punčka po imenu Nika. Doma je bila sama. Oče je bil v Franciji, mama pa v službi. Vendar se ni bala biti sama. Ampak je bil takšen dolgčas, da se je odpravila na pustolovščino.

Najprej je šla na trg. Srečala je kmeta, ki mu je bilo ime Franko. Vprašala je, kje se pride v gozd.

– Gozd? se je zasmejal Franko.

– Gor po hribu in levo.

Deklica je šla po navodilih. Med potjo je našla lep cekin. Prišla je v gozd in rekla:

– O cekin, kaj naj s tabo?

Potem se je zablistalo in je pred sabo zagledala medveda. Vprašal je:

– Kaj delaš sredi gozda?

– O, hočem priti v čudežno deželo.

– Pridi, skoči name, odpeljal te bom!

In naenkrat sta bila v deželi. Potem se je cekin drugič zablistal in medved je izginil. Malo se je sprehajala in je zaslišala neko oglašanje. Prišla je do škrata. Škrat je bil zloben. Delal se je, da je prijazen, in jo je odpeljal v svojo deželo. Ni mu popolnoma zaupala, zato je vzela cekin in iz cekina je prišel medved in je Niko rešil.

Jakob Štampar, 2. razred

»Travnik«

Neža Kranjčec, 2. razred

Ob potoku (zgodba ob sličicah)

Družina se je odpravila k potoku. Določili so primeren prostor za mlinček. Očka je prinesel kamen. Matic se je lotil izdelave mlinčka. Nato jim je naproti pritekel psiček, ki so ga prej pustili na klopi. Vsa družina je bila vesela, da so končali mlinček. Ko so ga naredili, je Martin hotel pogledati, kako izgleda, in tisti trenutek ga je psiček prestrašil in ga odrinil v vodo. Punčka je nato skregala psa, mama pa je potolažila dečka. Očka in Matic sta ugotovila, da je mlinček uničen, in sta začela delati novega.

Lana Ivančič, 2. razred

Leteča preproga

Za rojstni dan sem dobila letečo preprogo. Prvič sem poskusila leteti meseca maja. Naslednji mesec sem lahko letela na morje. Na morju nisem vedela, če leteča preproga sme v vodo. Potem sem mislila, da lahko gre, in sem jo dala v vodo. Leteča preproga ni mogla več leteti. Potem sem jo dala sušit. Leteča preproga je spet letela. Nato sem z letečo preprogo odšla na sladoled. Ko sem si naročala sladoled, mi je odletela.

Neža Kranjčec, 2. razred

Leteča preproga

Za 7. rojstni dan sem dobil preprogo. Nekega dne sem ugotovil, da je to leteča preproga. S preprogo sem letel v Španijo. V Španiji sem videl nogometno igrišče in občino ter šolo. Nato sem s čudežno preprogo odletel v Pariz. V Parizu sem videl vrtec, šel sem tudi na Eifflov stolp. Pariz je zelo lepo mesto. Nekega dne je preproga izginila. Nikjer je ni bilo. Iskal sem jo po Parizu in Španiji. Po enem tednu sem jo našel v Parizu. Z njo sem odletel domov. Zvil sem jo skupaj in jo pospravil pod posteljo. Tam bo počakala na najino naslednjo pustolovščino.

Filip Habjanič, 2. razred

**»Gibam se«
Vito Kirič, 2. razred**

Čudežni prstan

Nekoč je živel kralj. Zelo rad se je sprehajal.

Nekega dne je odšel na sprehod v gozd. Tam je srečal čarovnico. Vprašala ga je, če gresta skupaj na sprehod po gozdu. Hodila sta že eno uro. Kralj se je prestrašil, da sta se izgubila. Hodila sta naprej in prišla sta do njene hiše. Povabila ga je v hišo na kosilo. Ponudila mu je meso. A to meso ni bilo navadno, ampak čarobno. Ko ga je pojedel, se je spremenil v veverico. Postal je njen pomočnik. Skupaj sta vsak dan hodila nabirat gobe. Nekega dne se je veverica skrila v zajčjo luknjo in počakala, da čarovnica odide. Zvečer je prišel zajec. Zajec je imel čarobni prstan. Dal ga je veverici na taco. Spremenila se je nazaj v človeka. Postala sta prijatelja.

Poiskala sta čarovnico in s prstanom sta jo za vedno spremenila v kamen. Kralj se je vrnil na grad in povabil k sebi zajca. Srečno sta živela do konca svojih dni.

Tim Meznarič, 3. razred

Posebna deklica Mija

Pred davnimi časi je živela deklica Mija. Bila je posebna deklica. Ko se je Miji kdo zlagal, je postala samorog.

Nekega dne je odšla na pot. Ko je hodila eno noč, je padla v morje, ker ga ni videla. Ni znala plavati! Kričala in kričala je na ves glas. Prijazen Trol, ki je živel blizu, jo je slišal. Hitro je stekel in jo rešil. Mija se mu je zahvalila. Postala sta prijatelja. Skupaj sta odšla v gozd in srečala palčka. Nista vedela, da je zloben. Palček je rekel: »Nujno moram oditi.« Ampak se je zlagal. Mija je postala samorog. Trol ji je rekel, da jo samo majhen gozdni fantič lahko reši. Ta gozdni fantič je živel globoko v gozdu. Odpravila sta se v gozd. Padel je mrak. Naenkrat je prišel fantič in jo objel. Mija je spet postala človek.

Tako so vsi živeli srečno do konca svojih dni. Kdo ve, kako to, da se je gozdni fantič prikazal prav tisti trenutek?

Vita Šnajder, 3. razred

»Zimska pokrajina«
Laura Masten, 3. razred

To sem jaz

1.

Sem vesela, razigrana,
vsak dan znova nasmejana.
Obožujem čokolado, malo manj pa kolerabo.
Sem atijeva sreča,
mamino veselje,
jabolka so rdeča
kot novoletne želje.
V mislih grem v pravljico,
kjer dosežem mavrico.
Moj brat ima rad vice, ki mu narišejo nasmeh na lice.
Imam dva zajca, psičko, muco, ki polepšajo moj dan.
A čeprav ni sreča večna, v barve ovit je vsak moj dan.

Mia Medik, 4. razred

2.

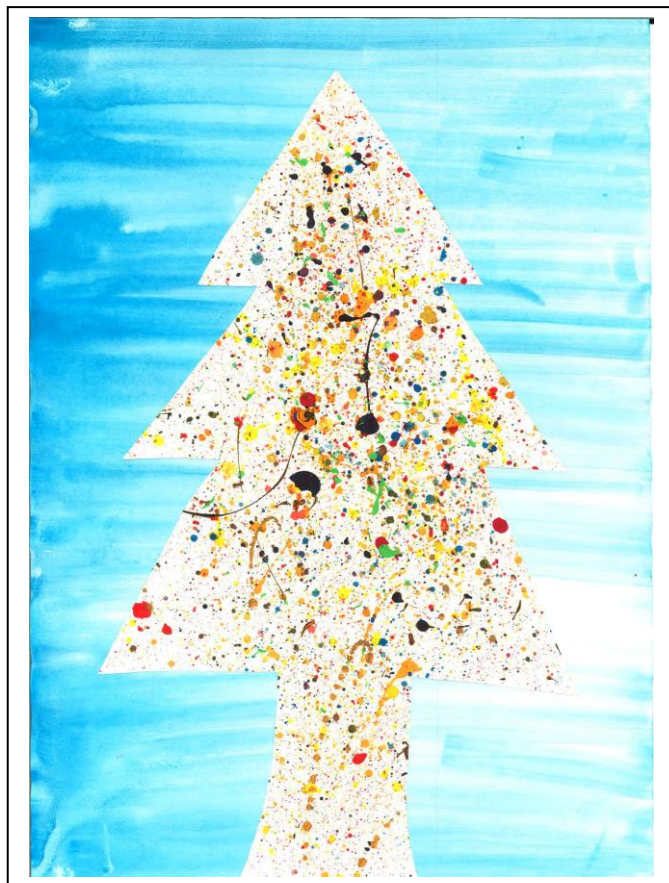
Ime mi je Lina,
moje najljubše sadje je malina.
V šolo hodim, se učim
in veliko govorim.
Pišem, rišem, berem, pojem
ter sedim na stolu svojem.
Čufti so najboljša hrana,
še posebej, ko jih skuha mama.
Ko pouk se mi konča,
muc me čaka že doma.
Psiček Arni že drvi,
saj se me razveseli.
Tako se mi konča moj dan
in zdaj udari v mojo dlan.

Lina Jurkovič, 4. razred

3.

Jaz sem Brina,
sladka kot malina,
včasih kisl mandarina.
Kdaj pa kdaj sem jezna,
zraven tudi resna.
Ko pa sem vesela,
bi najraje zapela in ves svet objela.

Brina Kirič, 4. razred

**»Novoletna smrečica«
Brina Kirič, 4. razred**

Miška in čudežna gobica

Nekoč je v majhni luknjici živela miška, ki je bila tako majhna, da si je želela biti večja.

Miška je bila zelo radovedna, zato se je nekega dne odpravila v gozd. Šla je po poti naprej in zavila levo. Pred njenim smrčkom se je naenkrat prikazala majhna rumena gobica s črnimi pikicami. Ogledovala si jo je in se odločila, da jo bo utrgala. Sline so se ji cedile od gobovega izgleda in vonja. Z gobico v rokah je hitela domov in si medtem na glas govorila, da si želi biti večja, a ni vedela, da jo gobica sliši. Doma jo je postavila na mizo in odtrgala en košček, ki je bil tako dober, da je morala pojesti še enega in še enega in še enega. Nato pa je gobice zmanjkalo. Miško je začel boleti trebušček, zato se je ulegla in zaspala.

Ko je odprla oči, se je počutila večja, saj ji je gobica izpolnila željo. Miška je od takrat naprej živela lepo in srečno.

Brina Kirič, Katarina Sok Novak in Brina Žajdela, 4. razred

»Kuščar«

Mia Medik, 4. razred

Našel sem kamen modrosti

Nekega poletnega dne sem se s prijatelji odpravil k Dravi. Potepali smo se po poljskih poteh in zavili na cesto, ki vodi do reke.

Cesta je bila polna različnih kamnov. Skoraj vsak je bil drugačen. Zagledal sem enega prav posebnega. Bil je moder in na njem se je nekaj lesketalo. Vzel sem ga v roko in začutil srečo. Podrobno sem ga pogledal z vseh strani. Med obračanjem kamna so se pojavljali različni napisi. Prijateljem sem zakričal, naj pridejo pogledat. Brali smo napise in ugotovili, da vsak vidi drugačen napis. Pisalo je sreča, prijateljstvo, druženje, lep dan, veselje ...

Čudili smo se in nismo mogli verjeti. Vsak od nas je ta kamen želel odnesti domov. Dogovorili smo se, da ga ima vsak pri sebi en dan. Ko je bil kamen pri meni, so se mi dogajale same lepe stvari. Izgubljene predmete sem takoj našel, domačo nalogo sem opravil v sekundi, vsi ljudje okrog mene so bili prijazni ... Vse se mi je zdelo zelo lepo in preprosto. Tudi moji prijatelji so rekli, da so se enako počutili. Strinjali smo se, da je to prav poseben kamen. Poimenovali smo ga *kamen modrosti*.

Kamen smo skrbno čuvali in si ga delili. S pomočjo njega smo postali še boljši prijatelji. Kamen modrosti je naredil naše življenje lepše in zaželeli smo si, da tako tudi ostane.

Nal Bračič, 5. razred

Ruske kape in zažgana krpa

Neke nedelje sva s sestro želeli narediti pecivo *ruske kape*. Mama nama je seveda dovolila. Pomagala nama je narediti testo.

Testo sva oblikovali in ga povaljali v kokosu. Dali sva ga na pladenj in nato v pečico. Ko se je testo speklo, sva ga dali hladit. Za preliv sva potrebovali stopljeno čokolado. S sestro sva natehtali čokolado in maslo. Nato sva zmes dali v posodico za taljenje. Posodico sva dali nad skledo z vročo vodo. Ker je bila posodica vroča, si je sestra vzela krpo, da je posodo držala. Sestra je mešala, jaz pa sem nenadoma zakričala. Sestra se je začudila in pogledala krpo. »Gori!« je zakričala. Da, krpa je gorela. Na srečo je bila v umivalniku skleda z mrzlo vodo. Sestra je krpo potopila v vodo. Nato sva trepetajoči odšli k mami in ji povedali, kaj se nama je zgodilo. Mama naju je pomirila. Midve pa sva do večerje trepetali ob misli, da bi lahko zažgali hišo.

Zelo sem bila prestrašena. Naslednjič bova ob najini peki bolj pazljivi. A ruske kape so bile zelo dobre.

Lea Šala, 5. razred

Moj kraj

Kje jaz sem doma?

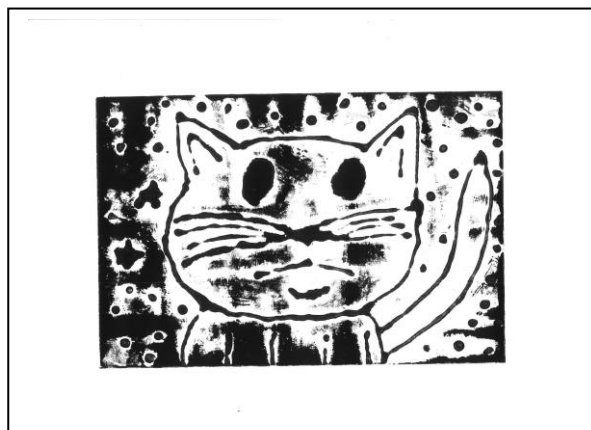
Tam, kjer sonce vzhaja,
kjer sončnice in buče zorijo,
kjer ljudje dolgo ne spijo.

Kje jaz sem doma?

Tam, kjer teče reka Drava,
kjer nogomet nam je zabava,
kjer bučno olje diši in akacija medi.

Kje jaz sem doma?

Tam, kjer se ravnice razprostirajo,
kjer po gričih grozdje zori.
Tam, kjer srečaš dobre in iskrene ljudi.

**»Muca«
Ana Horvat, 5. razred**

Nina Smontara in Ana Horvat, 5. razred

**»Razgled«
Lea Šala, 5. razred**

Naravoslovni dan – svetovni dan Zemlje

V ponedeljek, 22. 4. 2024, smo imeli učenci 6. razreda OŠ Središče ob Dravi naravoslovni dan na temo svetovnega dneva Zemlje. V petek, 19. 4. 2024, smo si že ogledali film o onesnaževanju okolja, zato smo se v ponedeljek že jutraj odpravili na ogled ekoloških otokov v našem kraju.

Prvi ekološki otok smo našli pri Trnavi. Tam smo videli zabojnike za oblačila, za male gospodinjske aparate, steklo in papir. Pri vsakem ekološkem otoku smo se pogovorili o pravilnem odlaganju odpadkov. Videli smo tudi, kako ljudje odlagajo smeti.

Nato smo se odpravili na Stras. Tam smo na ekološkem otoku videli zabojnike za steklo, ostale odpadke in odpadno embalažo. Na Strasu smo tudi srečali delavce Komunalnega podjetja Ormož (KPO). Na žalost smo zraven koša opazili ležati tudi plastične lončke in škatlico cigaret. Strinjali smo se, da bo potrebno še veliko ozaveščanja o odlaganju smeti.

Zaključek naravoslovnega dne je popestrila izdelava posterjev na tri teme: svetovni dan Zemlje, ločevanje odpadkov in neonesnaževanje okolja. Mentorica, ki je pripravila načrt tega dne, je učiteljica Olga Daljavec. Učenci upamo, da bomo imeli podobne naravoslovne dni še večkrat.

Meta Šnajder, 6. razred

Najmočnejši palček na svetu

Za devetimi gorami je živel palček Pomagalček, ki je vsem rad pomagal. Vedno je nosil pisana oblačila ter kapo s cofom in z našitki. Ni bil obut, saj je imel čudežne podplate.

Nekega dne se je sprehajal po parku in opazoval otroke, kako so na igrišču igrali košarko. Vprašal jih je, če se jim lahko pridruži pri igri. Ker je veljal za najmočnejšega daleč naokoli, ga otroci niso sprejeli; bali so se namreč, da jih bo premagal. Palček se je usedel na klopco in jih opazoval. Imeli so dve ekipi s sedmimi igralci. Košarkarski koš je bil zraven velikega drevesa, ki jim je delalo senco.

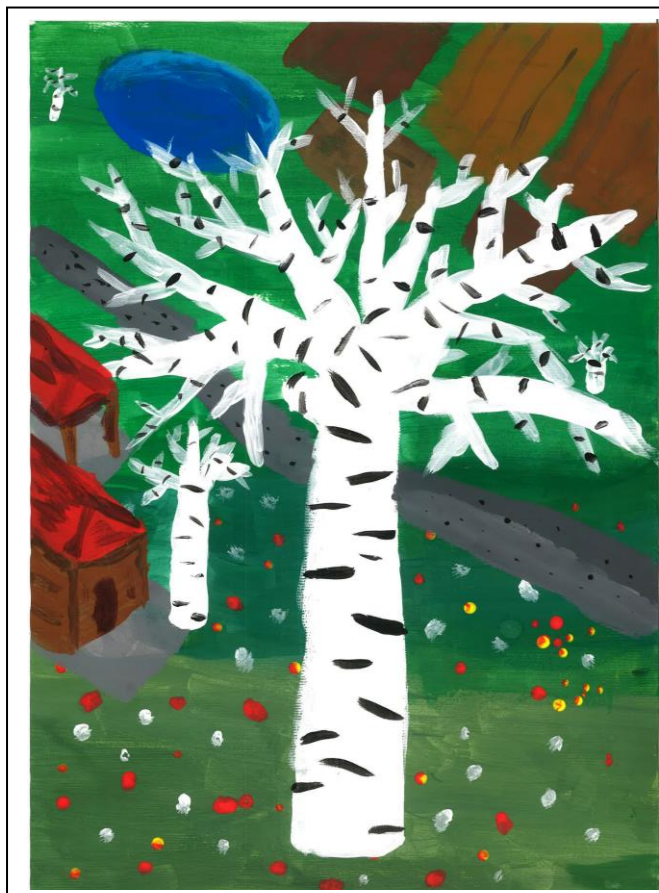
Palček je užival v gledanju igre, ko je nenadoma zaslišal krike deklice, ki je izgubila svojega psa. Stekel je do nje in ji ponudil pomoč. Povedala mu je, da je njen pes stekel proti jezeru in se ni vrnil, ampak je odplaval do sredine jezera in ne more nazaj.

Palček Pomagalček je stekel do jezera, nato pa s svojimi čudežnimi stopali odkorakal po vodni gladini do psa. Psa je dvignil iz vode, ga odnesel do deklice in ji ga dal v naročje. Deklica se mu je zahvalila in mu podarila bombon.

Ko se je palček vračal proti klopici, je videl otroke, kako hočejo splezati na drevo. Visoko na drevesu je zagledal žogo. Otroci so ga zagledali in ga prosili, naj jim pomaga žogo spraviti z drevesa. Takoj je stopil do drevesa, ga prijel in močno stresel. Žoga je takoj padla na tla. Otrokom je tako dokazal, da je res najmočnejši palček na svetu.

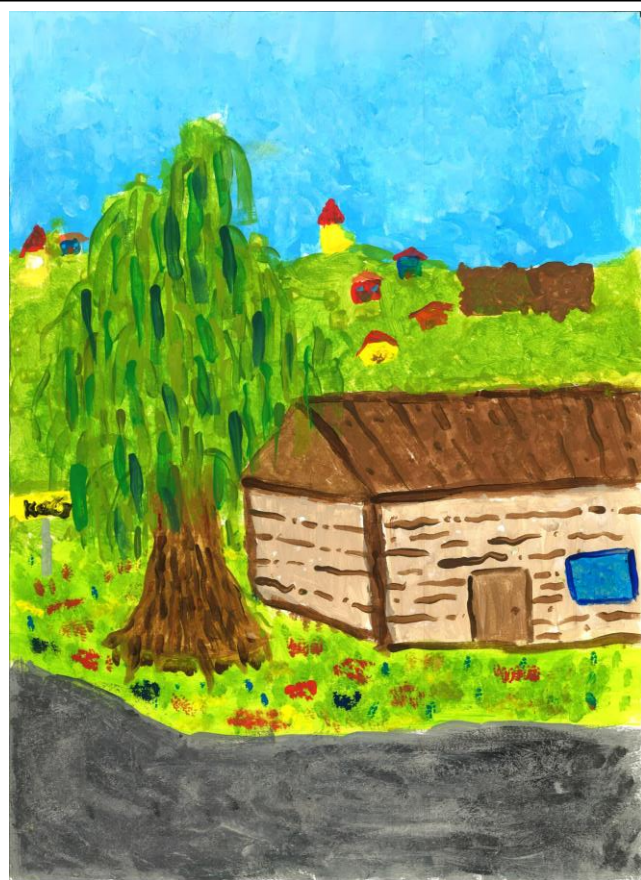
Otroci so se mu lepo zahvalili za pomoč in mu dovolili, da je lahko z njimi igral košarko vse počitniške dni. Dobili so namreč najmočnejšega in najboljšega prijatelja.

Ota Rajh, 6. razred

»Naša breza«

Teo Kocjan, 6. razred

»Drevo«

Lukas Ploh, 6. razred

Mravlja in lisica

(basen)

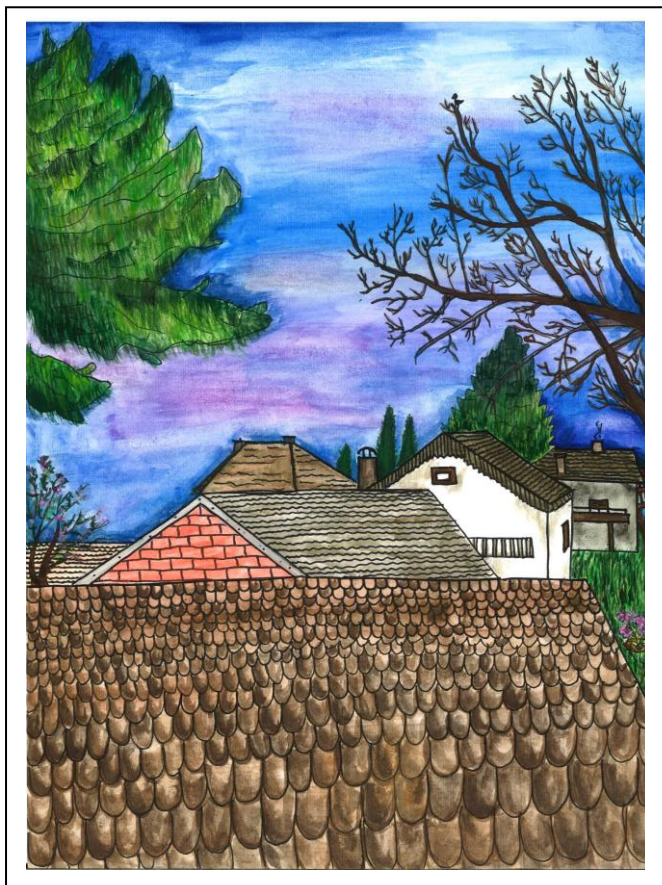
Mravlje so marljive živali in taka je bila tudi mravljica, ki je živela blizu gozda.

Nekega dne se je odpravila v gozd, ker je bila vznemirjena in se je želela malo pomiriti. Kar naenkrat pred sabo zagleda sinje modro ogrlico. Takrat pa se ji približa lisica, ki si želi to ogrlico zase. Z mravljo se začneta prepirati, katera je ogrlico videla prva in katera jo bo obdržala. Lisica je s svojimi zvijačami želela mravljo prelisičiti, a mravlja se ni pustila zmešati.

Med tem preprirom pa je mimo priletela vrana, ki ji je ogrlica prav tako padla v oči. Ni se kaj dosti zmenila za mravljo in lisico, ampak jo je hitro popihala z ogrlico vred.

Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Lana Meznarič, 7. razred

»Pogled skozi okno«
Špela Rubin, 7. razred

»Pogled skozi okno«
Lana Meznarič, 7. razred

PRISPEVKI, KI SO JIH UČENCI NAPISALI ZA MEDNARODNI LITERARNI NATEČAJ SVETOVNE POŠTNE ZVEZE ZA NAJLEPŠE PISMO

Učenci so pisali pisma po navodilih. Osnovno navodilo pa je bilo:

»Napišite pismo prihodnjim generacijam o svetu, za katerega upate, da ga bodo podedovali.«

1.

7. 3. 2024

Dragi prijatelj!

Upam, da imate v prihodnosti okolju prijazen svet. Upam, da ste odpravili vse težave z onesnaženim okoljem, prevročim podnebjem in ne pretiravate z uporabo umetne inteligence. Upam, da ste dosegli večjo čistost okolja, da nimate več težav s prekomernim onesnaževanjem in se je zato nehala povečevati ozonska luknja.

Ko razmišljam o prihodnosti, predlagam, da bi na zmanjšanje onesnaženosti okolja vplivali s kaznovanjem vseh, ki okolje onesnažujejo. Lahko bi ustvarili nov poklic, ki bi bil zadolžen samo za zmanjševanje onesnaževanja. Lahko bi poskusili tudi s tovarnami na elektriko, v katerih bi delali roboti, če bi bila dela preveč nevarna za ljudi. Ali pa bi vse avtomobile nadomestili s takšnimi, ki vozijo na elektriko. Izumili bi lahko nova varčna prevozna sredstva, nove vrste letal na elektriko. Mogoče bi bilo zelo smiselno uporabljati manj prometa. Mogoče pa v vašem času zdaj vozite le še kolesa ali avtomobile, ki delujejo le ob določenem času, na sončno svetlobo. To bi vsekakor bilo okolju prijazno, saj je prav promet eden izmed največjih onesnaževalcev. Vse hiše in tovarne bi lahko imele sončne celice in s tem bi nadomestili veliko nafte, imeli bi manjše stroške, okolje bi bilo bolj zdravo in ne bi bilo toliko odpadkov.

Morali bi se več gibati, uvesti bi bilo potrebno vsaj enkrat dnevno rekreacijo za vsakogar. To bi pozitivno vplivalo na zdravje ljudi. Veliko ljudi danes že ima svoj vrt in prideluje svojo domačo hrano. Upam, da je tega pri vas zdaj že mnogo več, saj je doma pridelana hrana bolj zdrava, hkrati pa je ni potrebno uvažati iz drugih držav in tako se spet izognemo onesnaževanju. Ustvarili bi lahko tudi nove stroje, ki bi sami pridelali hrano, naredili bi stroje, ki bi imeli zmožnost narediti različne stvari oz. izdelke, npr. mizo, stol ipd.

Ko sem bil med zadnjimi počitnicami na morju, sem ugotovil, da ko se potapljaš, sploh ne vidiš morskega dna, saj je vse tako onesnaženo. Upam, da se najdejo kakšni prostovoljci, ki bi iskali odpadke v morju, rekah, na travnikih. Če imate tudi vi še vedno težave s tem, vam svetujem, da čim prej vsi pomagate, da bo okolje lepše, saj bo v nasprotnem primeru življenje na Zemlji kmalu nemogoče.

Danes se pri nas veliko govori o umetni inteligenci. Upam, da se ta v prihodnosti ni preveč razširila. Umetna inteligenca je dobra, ampak mislim, da če bi pretiravali, bi lahko postala pametnejša od človeka, ustvarjala bi nove stvari. Že računalniki vejo skoraj vse. Kaj boste le izumili čez petnajst let? Mogoče bodo avtomobili dobili avtopilote, vse bodo prevzeli roboti in ustvarjali novi svet. Z umetno inteligenco ne smemo predaleč, saj je ta lahko zelo nevarna. Telefoni in računalniki so še v redu, ampak sprašujem se, kako daleč misli umetna inteligenca priti. Z aparati in s stroji imamo olajšano življenje, tudi roboti so velik napredek, vendar pa nam vse to ne more nadomestiti tistega, kar se ne da prijeti. Ne more nam dati zdravja, sreče, zadovoljstva, radosti, smeha in še česa, kar osrečuje ljudi.

Želim vam, da bi rešili vse težave glede podnebja, da bi bila Zemlja manj onesnažena in »srečna«. Upam, da ste srečni tudi vi, ker mi v letu 2024 smo!

Lep pozdrav

Anže Jurkovič
6. razred

Pozdravljeni!

Čeprav sem star že 12 let in mi zgodbe mojih staršev včasih gredo že pošteno na živce, se pa nikoli ne naveličam, ko mi pripovedujeta o svojem otroštvu. Kot bi bil to popolnoma drug svet, ki je tako zelo drugačen od mojega.

Mama mi pripoveduje: »Ko sem bila jaz stara toliko kot ti, nismo imeli pametnih telefonov, ne računalnikov, otroci smo bili ves čas zunaj, se družili. Najraje se spominjam časa osnovne šole. S prijatelji smo se že zjutraj dobili in šli skupaj v šolo. Naša pot je bila vedno zabavna, polna smeha in pripovedovanja šal. V šolo smo radi hodili in se učili. Spoštovali smo učitelje in oni nas. Čas v šoli je vedno hitro minil. Vsi smo se zelo veselili, da se po šoli dobimo zunaj. Ves popoldan smo se družili, skakali po drevesih, si gradili drevesne hišice, skakali po blatu, dežju, se lovili, skrivali, risali po asfaltu s kredami, se igrali gumnivst, ristanc, med dvema ognjema, zemljo krast ... Domov smo vedno prišli nasmejani, blatni, polni spominov na dogodivščine. Staršev ni skrbelo, vedeli so, kje smo in da se imamo lepo. Niso jih skrbele ceste, ugrabitelji ... Otroci takrat nismo poznali nasilja, zavisti, hinavščine, jeze, groženj. Vsi smo bili prijatelji. In tudi, če smo se skregali, smo sami razčistili stvari in že naslednji trenutek ponovno postali prijatelji. Spoštovali smo se in spoštovali smo vse okrog sebe. Bili smo del narave in narava je bila del nas. Lepo nam je bilo takrat. Res se rada spominjam svojega otroštva. Cele ure bi ti lahko pripovedovala o svojih dogodivščinah.«

Oče mi pripoveduje: »Tudi jaz se rad spominjam svojega otroštva. Najraje sem bil z dedkom. Ves čas sva bila zunaj v naravi. Naučil me je voziti traktor, delati na njivi. Imel je veliko živali – pujske, krave, kokoši, muce, psa ... Zelo rad sem jih hranil. Rad sem opravljal kmečka opravila: košnjo trave, pobiranje krompirja, spravilo sena, opravila v gozdu, trgatve. Takrat je sodelovala cela družina, velikokrat so prišli tudi sosedje. Večino del smo opravljali ročno, takrat ni bilo take mehanizacije, kot je danes. Z motikami smo okopavali koruzo, s kosami smo kosili travo. Ob delu smo se pogovarjali, se veselili, si peli. Nobeno delo nam ni bilo pretežko. Zvečer smo bili vedno tako utrujeni, da smo takoj zaspali. Nismo imeli mobilnih telefonov in računalnikov, nismo poznali nasilnih igrice. Redko smo gledali televizijo. Večinoma smo bili zunaj. Rad se spominjam svojega otroštva.«

Kaj naj rečem jaz? Čeprav mi starša poskusita približati svoj svet, pa vendarle živimo danes v nekem popolnoma drugem svetu. Rad bi rekel, da telefoni in računalniki niso naši prijatelji, pa vendar so. Saj imam prijatelje, toda bolj kot druženje v naravi nam je bližje virtualni svet. Ta pa je velikokrat poln nasilja. Radi bi bili kot junaki, ki so močni, bojeviti, neustrašni. Vedno manj se pogovarjamo, kregamo se med sabo. Raje kričimo, udarjamo, preklinjamo. Nekaterim ni mar za občutke drugih. Ne znajo pomagati. Vsega je preveč, vse je preglasno, prehitro. Odrasli so nestrpni, preveč pričakujejo, nam ne prisluhnejo. Nimajo potrpljenja, zato ga tudi mi nimamo. Ne pogovarjajo se z nami, zato se tudi mi ne znamo pogovarjati. Vedno smo napeti, vedno pod pritiskom.

Toda kaj čaka še naslednje generacije, za nami? Bojim se, da se takrat več sploh ne bodo znali pogovarjati, da bodo živeli v svetu brez čustev, občutkov in bližine. Da jim bo vseeno.

Kaj upam – kakšen svet bomo zapustili naslednjim generacijam? Sam se bom trudil, da bo ta svet prijeten. Da bom nadaljeval z ohranjanjem vrednot svojih staršev, babic in dedkov. Da bom živel v zelenem svetu, v naravi in z živalmi. Da bom pomagal ljudem in jim ne bom želel nič slabega. Ne bom nestrpen, nesramen, žaljiv. Znal bom prisluhniti. Pogovarjal se bom, ne bom kričal. Prijazen Bom. Stvari bom cenil.

Prijaznost, potrpežljivost, mirnost, ljubezen, smeh, žalost, solze, zdravje, narava, sonce, svež zrak, živali ... – takšen svet želim pustiti naslednjim generacijam. In takšen svet si zaslužijo.

Lepo vas pozdravljam.

Aljaž Zorec
6. razred

Draga prihodnja generacija.

Ne vem, kako naj se lotim tega pisma, saj pisem še nikoli nisem pisala. Pisala sem samo voščilnice, ki sem jih za praznike pošiljala babicam in dedkom. Lažje bi bilo začeti, če bi si s kom dopisovala, tako kot si je moja mama, ko je bila še otrok. Pripovedovala mi je, da je imela dopisovalko iz drugega konca Slovenije. Pisma sta si izmenjevali večkrat na mesec. V pismih sta opisovali, kako preživljata svoj prosti čas, v katero šolo hodita in katero glasbo radi poslušata. Verjetno sta govorili tudi o ljubezni in fantih. Danes si dopisujemo drugače, po elektronski pošti, s sporočili po telefonu in še po kakšnem drugem »kanalu«. Pisem, napisanih na roko, skoraj več ne poznamo.

Svet se zelo spreminja, tudi naše navade. Prav zaradi tega se nam pogosto zazdi, da pozabimo skrbeti tudi za ohranjanje našega planeta, ki je trenutno edini planet, ki je primeren za življenje. In ponuja domovanje za vse nas. Ves čas se moramo truditi, da z različnimi ukrepi skrbimo za lepši svet. Vsak lahko k lepšemu svetu prispeva svoj del. Kmetje se lahko odločijo za biološko kmetovanje, ki je prijaznejše do okolja. Za pot v šolo lahko uporabljamo javni prevoz, hodimo peš ali se pripeljemo s kolesom. Velike tovarne si lahko prizadevajo za zmanjševanje onesnaževanja okolja. Slabo pa včasih skrbimo tudi drug za drugega, zato si želim, da bi se ljudje znali pogovarjati in preprečiti vojne.

Ob tem se mi je porodila misel, da bi si našla dopisovalko, s katero bi se pogovarjala izključno preko pisem. Pričela bi lahko s posebno akcijo. Najprej bi naredila neko dobro delo, npr. starejši sosed bi pomagala pri čiščenju hiše in peljala njenega psa na sprehod. Potem bi to dobro delo opisala v pismu, ki bi ga poslala dopisovalki. V njem bi jo nagovorila, da tudi ona stori kakšno dobro delo. Tudi ona bi nato v pismu, ki bi ga poslala svojemu (drugemu) dopisovalcu, opisala najprej moje dobro delo in nato še svojega. Tako bi dopisovanje in opravljanje dobrih del potekalo naprej. Dogovorili bi se, da bi deseti dopisovalec, ki bi zbral vsa do takrat opisana dobra dela in še svojega, pismo poslal meni. Tako bi izvedela, kakšen učinek je imela moja akcija. Ob tem bi lahko tudi spoznala navade in kulture drugih. Prav tako bi ohranili tudi pisanje z roko.

Po drugi strani pa je na svetu tudi veliko dobrega in odličnih rešitev, kot so akcije zbiranja odpadnega papirja in zamaškov ter razne čistilne in še druge akcije. Ljudje tudi vozijo električne avtomobile, kar pripomore k čistejšemu okolju. Nekateri ljudje so tudi zelo prijazni in skrbijo za druge.

Za lepo prihodnost nam je v interesu, da smo prijazni, se spoštujemo in si pomagamo ter da spoštujemo naravo, ki nam že toliko časa nudi okolje, v katerem se razvijamo, se učimo in napredujemo. Moja misel za konec je, da moramo stvari delati po pameti, sicer lahko kaj obžalujemo.

V upanju na lep in ohranjen planet vas lepo pozdravljam.

Meta Šnajder
6. razred

»Pogled skozi okno«
Ela Šala, 7. razred

Pozdravljeni.

To pismo je namenjeno prihodnjim generacijam. Upam, da bo teh nekaj besed spremenilo nekatere vaše poglede in da se boste tudi sami potrudili, da boste pripomogli k boljšemu svetu.

Mnogo stvari ogroža naše okolje, kar pomeni, da to vpliva na naša življenja pa tudi na življenja naših naslednikov in tega se moramo še kako zavedati. Ljudje najbolj vplivamo na okolje. Naš obstoj je najbolj odvisen od sestave tal, vode in ozračja. Zaradi naših dejavnosti pogosto pozabimo, da rušimo naravno ravnovesje in da zaradi svojih potreb pozabljamo, da so vsi viri v naravi omejeni. Zato se okolje ves čas spreminja in glede na svoje potrebe prilagajamo okolje sebi, moralo pa bi biti ravno obratno. Skoraj vsako leto se soočamo z različnimi kritičnimi podnebnimi spremembami, katerih velik povzročitelj je naš odnos do okolja. V zadnjih letih je vedno bolj v ospredju intenzivno kmetijstvo, kar pomeni, da se uporabljajo zelo močni pesticidi in gnojila, ki ne sodijo v naravo. Te pesticide in druga nevarna sredstva bi lahko nadomestila druga – bolj naravna sredstva, kar bi pripomoglo k razvoju trajnostnega kmetijstva.

Velik delež onesnaženja zaradi izpušnih plinov in hrupa predstavlja tudi promet. Menim, da bi lahko avtomobile na gorivo nadomestili električni avtomobili. Upoštevati pa moramo, da elektrike ni na pretek. Probleme povzročajo termoelektrarne, ki v zrak spuščajo izpušne pline, ki škodujejo zdravju (zaradi prevelike izpostavljenosti lahko zbolimo za rakom), segreva se ozračje in menim, da bi te termoelektrarne lahko nadomestile sončne, hidro, vetrne elektrarne (vetrnice) in elektrarne v morju.

Na okolje vplivajo tudi gospodinjstva, odpadne komunalne vode in odpadki. Pri odpadkih je največja težava, da včasih pozabimo, kako ravnamo z njimi. Odpadki se sežigajo, kar spet vpliva na segrevanje ozračja in onesnaževanje zraka. Predlagam, da bi se čim več zavrženih odpadkov ponovno uporabilo in da se ne bi več toliko odpadkov sežigalo. Tudi komunalne vode v zadnjih časih predstavljajo veliko težavo, saj se včasih ne zavedamo, kaj zlivamo v umivalnik in še kam drugam. To pomeni, da vode s čistilom za čiščenje tal ne smemo zliti v umivalnik, v straniščno školjko ali celo v bližnji jarek. Bolje bi bilo, če bi pitno vodo pri splakovanju straniščne školjke zamenjala nepitna voda ali deževnica, kar bi pomenilo, da bi se porabilo manj pitne vode. Velika težava je tudi industrija, saj z odpadki in izpušnimi plini vpliva na okolje. Onesnažujemo tudi tla in prst. To je zelo slabo za razvoj, saj so tla naš osnovni življenjski prostor, na katerem živimo in iz katerega pridobivamo hrano in različne surovine. Onesnažena prst zavira rast rastlin, onesnažuje podtalnico ter znižuje rodovitnost prsti. Z izkopavanjem rud črpamo zemlji naravne vire energije. Moramo se zavedati, da to ni trajno in učinkovito.

Zaradi povečanega števila prebivalstva in uvajanja intenzivnega kmetijstva se je v 20. stoletju začelo načrtno krčenje velikih površin večjih gozdov. Posledice onesnaženega zraka so kisli dež, povečana količina ogljikovega dioksida, metana in drugih plinov, kar upočasnjuje prehajanje toplote, ki jo odda segreta zemlja v vesolje. Ta proces imenujemo učinek tople grede. Posledično se zvišuje povprečna temperatura na Zemlji, kar je vzrok za podnebne spremembe. Posledice podnebnih sprememb so taljenje ledenikov (kar povzroča dvigovanje morske gladine), zakisanje oceanov (kar pomeni odmiranje morskih živih bitij), poplave in neurja ter sušna obdobja. Onesnažujemo tudi vodo, kar pomeni, da bomo ostali brez pitne vode, če bomo podtalnico onesnažili do te mere, da voda ne bo več pitna. Brez vode pa ne moremo preživeti, saj naše telo večinoma sestavlja voda.

Velik vpliv na nas imajo tudi družbena omrežja, brez katerih nekateri ne bi mogli zdržati niti ure. Prihaja do odvisnosti in s tem je tudi zanimanje za varovanje, zaščito okolja manjše. Največjo težavo predstavlja plastika. Nevarna je za živali, saj jo lahko zamenjajo za hrano in po zaužitju le-te poginejo. Tudi z umetno svetlobo ponoči onesnažujemo okolje, vendar se mnogi tega ne zavedajo. Luči ob cestah bi morali ugasniti najkasneje opolnoči, saj so ob tej pozni uri nepotrebne, pa tudi nadležne so lahko. Mnoge nočne živali (npr. nočne metulje in druge žuželke) ta svetloba moti ali jim ruši bioritem in imajo zaradi tega motnje pri rasti.

Upam, da se tudi vi zavedate, kaj to pomeni, če se v prihodnosti ni še nič spremenilo. Na srečo se več organizacij ukvarja s tem, da bi svetu dale boljše in koristnejše stvari, ki bi pomagale k čim bolj

zdravemu okolju. Zelo pomembno je, da se v kraju, kjer živimo, pa tudi drugod, počutimo dobro in da smo zdravi. Ker so nekateri še vedno na pragu revščine, kar povzroča lakoto, bi morali po vsem svetu odpraviti vse oblike revščine in lakoto ter zagotoviti boljšo prehrano. To pomeni, da bi morali vsem zagotoviti enake pogoje za te spremembe.

Upam, da so se vas te besede vsaj malo dotaknile in vam dale vzpodbudo, da spremenite vsaj kakšno stvar, ki bi pripomogla, da bi se na Zemlji boljše počutili in bi imeli občutek, da smo nekaj naredili prav.

Lep pozdrav

Lana Meznarič
7. razred

5.

21. 3. 2024

Pozdravljeni.

Naš svet se je zelo spremenil od časov, ko je bil ustanovljen svetovni poštni sistem. Svetovna poštna zveza, ki letos praznuje 150 let, je bila v teh letih priča številnim spremembam, vendar pa je bila njena vloga pri povezovanju ljudi ključna pri oblikovanju bolj enotnega in razumljivega sveta.

Ko to pišem, se naš svet sooča s številnimi izzivi, vendar sem prepričana, da obstaja pot naprej, ki lahko privede do boljšega jutri. Tehnološki napredek, globalizacija in podnebne spremembe so le nekateri od izzivov, s katerimi se soočamo danes. Kljub temu pa obstaja upanje, da lahko s skupnimi prizadevanji in inovativnimi rešitvami oblikujemo svet, ki bo trajnejši in bolj pravičen za vse nas.

Eden od ključnih izzivov, s katerimi se srečujemo, je podnebna kriza. V zadnjih desetletjih smo priča naraščanju temperature, taljenju ledenikov in ekstremnim vremenskim dogodkom; za obravnavo tega izziva je nujno, da se držimo načel *Agende za trajnostni razvoj do leta 2030*. To vključuje vzpodbujanje obnovljivih virov energije, zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in ohranjanje biotske raznovrstnosti. Pomembno je, da se zavedamo svoje odgovornosti do prihodnjih generacij in ukrepamo zdaj, da bi ohranili naš planet za prihodnost.

Ob podnebni krizi se soočamo tudi z izzivi v zdravstvu in izobraževanju, velika izziva sta tudi revščina in neenakost. Za doseg boljšega sveta moramo zagotoviti dostop do kakovostnega zdravstvenega varstva, izobraževanja in osnovnih potreb za ljudi, ne glede na njihov položaj in ozadje. To zahteva sodelovanje vseh držav in mednarodnih organizacij ter usmerjanje virov v programe, ki bodo koristili celotni človeški skupnosti.

Pomembno je tudi, da se zavedamo moči tehnologije in njenega vpliva na naše življenje. Medtem ko nam tehnološki napredek prinaša številne koristi, je pomembno, da se zavemo njegovih potencialnih tveganj, kot so izguba delovnih mest, kršitve zasebnosti in povečanje neenakosti. Zato je nujno, da tehnologijo uporabljamo na način, ki bo koristil vsem, in da sprejmemo ustrezne politike, ki bodo omejevale njen negativni vpliv.

V svoji viziji boljšega sveta si predstavljam svet, kjer se vsi skupaj zavzemamo za ohranjanje našega sveta za prihodnje generacije. V tej viziji si predstavljam tudi svet, kjer bo več sončnih in vetrnih elektrarn, ki bodo porabljale manj neobnovljivih virov. Moja vizija se nanaša predvsem na čisto okolje, da ne bi bilo toliko tovarn ipd. Prav tako se po svetu preveč sekajo gozdovi, kar ni dobro. Predstavljam si boljši svet s čistim okoljem in neonesnaženim zrakom. To je svet, ki si ga želite podedovati vi in vaši potomci.

Zato vas pozivam, da se pridružite prizadevanju za ustvarjanje boljšega sveta, ki bo temeljil na solidarnosti, trajnosti in spoštovanju. Ne glede na izzive, s katerimi se bomo soočali, verjamem, da lahko skupaj oblikujemo svet, vreden naslednjih generacij.

Z najboljšimi željami

Zala Rihtarič
7. razred

6.

7. 3. 2024

Dragi vrstniki!

Odločila sem se, da vam bom napisala ročno napisano pismo, saj vem, da se je svet od mojega časa zelo spremenil in da verjetno nihče več ne piše na roko, saj to tudi v mojem času ni več priljubljeno.

V tem času se je razvijala tudi pošta, ki letos praznuje 150 let. Najprej so pošto vozili s konji in kočijami in si pošiljali ročno napisana pisma. V današnjem času si tega sploh več ne predstavljamo. Danes si pisma pošiljamo in jih pišemo s pomočjo telefonov, tablic, računalnikov ...

Tudi okolje se je spremenilo, saj je veliko več umetnih snovi. Narava je pa samo ena in jo moramo varovati, saj je že zdaj zelo onesnažena. Ljudje smo razvili napredno tehnologijo, ampak če Zemlje in narave ne bo več, nam tudi najsodobnejša tehnologija ne bo mogla pomagati. Zato moramo varovati okolje in ločevati ter pobirati odpadke in nekatere stvari uporabiti večkrat.

V tem pismu sem vam hotela sporočiti, kako pomembno je, da skrbimo za naravo in da se podpiramo, saj bomo tako lahko Zemljo ohranili zelo dolgo.

Lepo vas pozdravljam.

Živa Masten

7. razred

7.

8. 3. 2024

Drage prihodnje generacije.

Upam, da je to pismo, ki ga zdaj berete, kar poučno glede življenja na Zemlji v letu 2024. Zemlja se v tem času srečuje z mnogimi globalnimi izzivi in nesrečami. Zato upam, da lepo skrbite za ta planet, ki ste ga podedovali od nas. Vem, da smo vam planet zapustili v katastrofalnem stanju, zato upam, da ste že odkrili nekatere rešitve za reševanje planeta.

Upam, da ste pri reševanju planeta zelo napredovali in ste bolj iznajdljivi, kot smo bili mi. Verjamem, da ste nadaljevali z načini in prizadevanji, kako zmanjšati onesnaženost našega planeta, ter da spodbujate uporabo obnovljivih virov energije, kot so sončne celice in vetrne turbine. Že v našem času smo začeli z recikliranjem odpadkov in prepričan sem, da ste to tudi obdržali. Inovativne rešitve, kot so biološko razgradljivi materiali in čiste tehnologije, lahko pomagajo ohraniti naš planet čist in zdrav.

Poleg naravnih izzivov se soočamo tudi z neenakostjo ljudi. Upam, da boste nadaljevali z bojem za pravice žensk, enakost in spoštovanje človekovih pravic v drugih državah, npr. v Afriki. V Evropi je to nekoliko uravnano.

Verjamem, da bo vaša generacija nadaljevala z inovativnimi pristopi k izobraževanju, ki bodo bolj vključujoči, dostopni in prilagojeni potrebam vsakega posameznika. Pomembno je tudi ustvarjanje trajnostnih mest in skupnosti. Spodbujajte javni prevoz, kolesarjenje in pešačenje. Vse to bi prispevalo k zmanjšanju onesnaževanja okolja in zmanjšanju prometa v velikih mestih in vele mestih.

Na svetu je veliko revščine in lakote, ampak nikakor ne moremo pomagati vsem ljudem, ker jih je preveč, zato upam, da ste našli neko rešitev ali podali nov zakon za zmanjševanje lakote in revščine. Veliko ljudi zboleva za boleznimi, ki so neozdravljive. Zato upam, da ste odkrili kakšna nova cepiva in zdravila proti tem boleznim.

Verjamem, da boste s svojo kreativnostjo, inovativnostjo in predanostjo našli nove rešitve ter jih tudi uresničili.

Lepo vas pozdravljam.

Miha Samec

8. razred

Drage prihodnje generacije.

Svet se vedno hitreje in bolj spreminja skupaj z nami, ljudmi. Ne bo pa dobro, če se bo spremenil do take mere, da živeti ne bo več tako lepo, kot je bilo. Zato upam, da boste tudi vi podedovali tako lep svet, kot je zdaj. Vendar to ni lahko. Vsi ljudje bomo morali poskrbeti za mir, spomniti se bomo morali tudi na lakoto in revščino, še posebej pa na naravno dediščino.

Onesnaženost okolja je velik problem, zato se zdaj trudimo z ukrepi, ki varujejo okolje. Postavljamo čistilne naprave, ločujemo odpadke ter jih recikliramo, upravljamo z naravnimi viri; pomagajo tudi različne organizacije, ki ozaveščajo ljudi o varovanju okolja, vedno bolj se usmerjamo k ekološkemu kmetijstvu itd. Poskušamo razvijati tudi tehnologijo, ki ne bo škodila naravi.

Izboljšati bomo morali tudi odnose med ljudmi, saj drugače prihaja do nasilja, strahu in vojn, ki močno spremenijo in poslabšajo svet. Biti bomo morali miroljubni, pravični ter spoštljivi. Če ne bo tako, je velika možnost, da na svetu nikoli ne bo miru.

Življenje na Zemlji bo veliko boljše, če se bodo države med seboj razumele in si pomagale. Prebivalci različnih držav si bodo lahko izmenjali hrano, izdelke ... S tem bo poskrbljeno, da bo vsaka država imela dovolj različnih sredstev, ki ji bodo omogočale boljše življenje.

Trenutno je na svetu veliko revščine in lakote. Revščina vpliva na pomanjkanje osnovnih potreb, omejen dostop do izobraževanja, socialno izključenost, povečanje neenakosti med ljudmi, ekonomski vpliv ... Zato obstaja veliko organizacij in posameznikov, ki se trudijo pomagati. Vendar to ni dovolj. Če hočemo revščino zmanjšati, mora ves svet združiti moči in poskrbeti, da na Zemlji ne bo revščine.

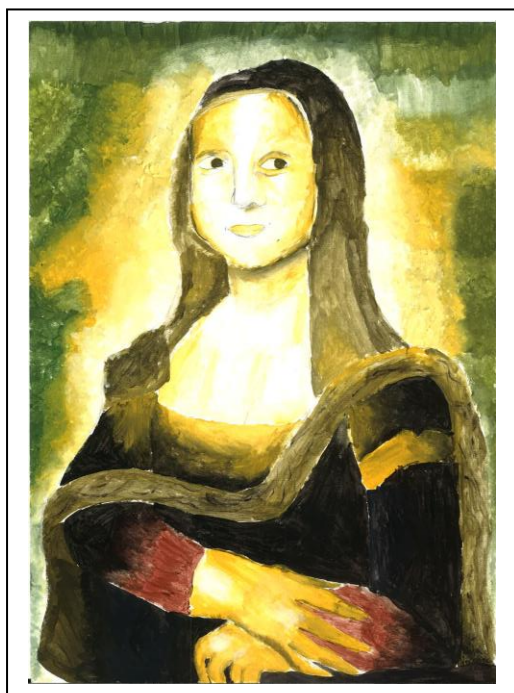
Gospodarstvo je zelo pomembno za človeštvo. Poskrbeti bomo morali, da bo napredovalo, toda do normalne meje, saj lahko drugače pride do prevelikega onesnaženja Zemlje. Ne bo dobro tudi, če bomo preveč uporabljali naravne vire in s tem uničili naravo.

Če hočemo, da bi bil svet vedno tako lep, kot je sedaj, se bomo morali tudi potruditi. Želim vam, da živite v lepem in miroljubnem svetu, saj se bo samo tako lepo življenje na Zemlji lahko nadaljevalo.

Lep pozdrav

Nika Govedič

8. razred

»Mona Liza«
Neja Vočanec, 8. razred

»Na delu«
Nino Lukman, 8. razred

Pozdravljeni.

Pišem glede mojih upov o prihodnosti na Zemlji.

Glede na trenutno situacijo bi bila vesela, če bi vedela, da bo v prihodnosti zrak čistejši, z manj smoga. Ko se sprehajam, si ne želim videti odvrženih smeti v jarkih in rekah. Te zelo onesnažujejo našo pitno vodo, ki je ni na pretek. Tudi kmetje s škropivi onesnažujejo vodo, čeprav nam tako pridelajo hrano. Po drugi strani pa so škropiva tudi zelo škodljiva za pridelek. Če je v hrani preveč kemikalij, se lahko zastrupimo ali pa dobimo kakšno bolezen. Zato bi se morali vrniti na stare načine pridelave hrane. Res je, da ne bi bila sveža toliko časa, kot je sedaj, a bi bila bolj primerna.

Trenutna težava je tudi globalno segrevanje, zaradi katerega se množijo naravne katastrofe. Lahko pride do požarov, ki zaskrbnjujejo krčijo gozdove, ki nam dajejo kisik. To povzroča višje temperature. Zaradi teh pa se topijo ledeniki in s tem ogrožajo severne medvede. Seveda ti niso edini, ki so ogroženi. Med njimi so tudi nosorogi (javanskih nosorogov je le še 75), amurski leopardi, tigri, želve in mnogi drugi. Znanstveniki so se k sreči potrudili rešiti modre papige are. Te so namreč izumrle v divjini, a so jih pred kratkim, z rejo, 52 izpustili nazaj v njihov naravni habitat.

Znanstveniki so ugotovili, da obstajajo gomazeči črvi in mikroskopske bakterije, ki lahko razgradijo plastiko, njim pa ne škodi. Njihov cilj je, da predelajo plastiko, narejeno iz fosilnih goriv, v enakovreden biološko razgradljiv produkt.

Tudi sami lahko pripomoremo k spremembam. Začnemo lahko tako, da ne uporabljamo plastičnih plasten, če pa nimamo druge izbire, pa to plastenko večkrat uporabimo. Zamenjamo jih lahko s steklenicami ali kovinskimi flašami. Tudi v trgovinah so začeli s spremembami. Poleg plastičnih vrečk imajo tudi razgradljive ter platnene vrečke. Te lahko tudi sami večkrat prinašamo s sabo. Pomagamo lahko tudi s tem, da smeti ločujemo ter recikliramo. Če pa kje najdemo odvržene odpadke, jih pobremo in odvržemo v koš. Seveda si po tem razkužimo roke, saj ne vemo, katere bacile imajo na sebi.

Omenim lahko še, da nam s skupnimi močmi lahko uspe, saj je konec koncev Zemlja naš skupni planet.

Lep pozdrav

Žana Kuharič

8. razred

»Jaz na delu«
Gal Puklavac, 8. razred

DOSEŽKI UČENCEV V ŠOLSKEM LETU 2023/24

SLOVENŠČINA

Na šolskem tekmovanju za Cankarjevo priznanje v znanju slovenščine je tekmovalo 39 učencev od 1. do 9. razreda. Priznanja za dosežek je prejelo 15 učencev. Za učence iz 8. in 9. razreda je bilo tekmovanje selekcijsko z možnostjo napredovanja. Najuspešnejša sta bila devetošolec **Rene Cuk** in osmošolka **Nika Govedič**, ki sta se uvrstila na regijsko tekmovanje.

BRALNA ZNAČKA

Bralno značko je letos osvojilo 80 učencev razredne in 21 učencev predmetne stopnje, skupaj torej 101 učenec. Trije devetošolci so bralno značko osvojili vseh 9 let, zato so postali »**zlati bralci**«; to so **Rene Cuk**, **Svit Cuk** in **Žana Kuharič**.

MATEMATIKA

V znanju matematike za Vegova priznanja je tekmovalo 59 učencev od 1. do 9. razreda, priznanja za dosežek je osvojilo 19 učencev. Na regijsko tekmovanje so se uvrstili šestošolec **Mateo Lazar**, sedmošolka **Špela Rubin**, osmošolka **Nika Govedič** in devetošolec **Jan Lukman**. Vsi štirje prejmejo bronasta Vegova priznanja za uspeh na regijskem tekmovanju. **Jan Lukman** je prejel še posebno priznanje diamantni kenguru za osvojena priznanja na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru v vseh letih osnovnošolskega izobraževanja.

LOGIKA

Na šolskem tekmovanju iz logike je tekmovalo 41 učencev od 2. do 9. razreda. Bronasta priznanja je osvojilo 22 učencev. **Nika Govedič** iz 8. razreda in **Jan Lukman** iz 9. razreda sta se uvrstila na regijsko tekmovanje, **Mateo Lazar** iz 6. razreda in **Ela Šala** iz 7. razreda pa na državno tekmovanje, ker regijski nivo za te razrede ni predviden.

LOGIČNA POŠAST

Učenci so se preizkusili še v enem tekmovanju s področja logičnega mišljenja, tj. logična pošast. Tekmovalo je 34 učencev od 1. do 5. razreda. Na šolskem nivoju so osvojili 18 bronastih in 16 bisernih priznanj. 6 učencev se je uvrstilo na državno tekmovanje. To so bili: **Sara Kojc** (1. razred), **Neža Kranjčec** in **Filip Habjanič** (2. razred), **Miha Cuk** (3. razred), **Valentina Krničar** (4. razred) in **Lan Raušl** (5. razred). Učenci so bili na državnem tekmovanju zelo uspešni, saj je **Neža Kranjčec** osvojila srebrno priznanje, **Filip Habjanič** in **Sara Kojc** pa zlato priznanje. Naj povemo še to, da se je Sara s svojim dosežkom uvrstila na 1. mesto v državi v svoji kategoriji.

ANGLEŠČINA

Na tekmovanju v znanju angleščine je sodelovalo 6 učencev od 6. do 9. razreda. Na državno tekmovanje sta se uvrstila šestošolca **Lukas Ploh** in **Mateo Lazar**. Lukas je za dosežek na državnem tekmovanju iz znanja angleščine prejel srebrno priznanje.

KEMIJA

Na šolskem tekmovanju iz kemije je tekmovalo 18 učencev iz 8. in 9. razreda. Najuspešnejši na šolskem tekmovanju so se uvrstili na regijski nivo tekmovanja. To so bili: **Nik Horvat** iz 9. razreda ter osmošolci **Miha Samec**, **Nika Govedič** in **Nastja Polak**.

TEKMOVANJE V ZNANJU PRVE POMOČI

Na medobčinskem tekmovanju iz znanja prve pomoči so petošolci **Robi Dečko**, **Lan Raušl** in **Nina Smontara** osvojili ekipno 3. mesto.

ZNANJE O SLADKORNI BOLEZNI

Na šolskem tekmovanju v znanju o sladkorni bolezni je tekmovalo 24 učencev od 7. do 9. razreda. Sedem učencev je osvojilo bronasto priznanje, **Pina Bračič** iz 7. razreda pa se je uvrstila na državno tekmovanje, kjer je osvojila srebrno priznanje.

KUHNAPATO

Učenci so v okviru kuharskega krožka kuhali na dogodku v Predsedniški palači v Ljubljani, kjer je potekal sprejem predstavnikov humanitarnih organizacij. Dogodek je priredila predsednica Republike Slovenije, gospa Nataša Pirc Musar. Ker predsednica pri svojem udejstvovanju posveča veliko pozornost promociji trajnostnega razvoja, je povabila osnovnošolce, ki sodelujejo v vseslovenskem projektu Kuhnnapato, da za goste pripravijo pogostitev v obliki lokalno značilnih prigrizkov. V Predsedniški palači so kuhali in s tem ponosno predstavljali našo šolo **Lana Meznarič** in **Rok Govedič** iz 7. razreda ter **Jan Horvat** in **Aljaž Zorec** iz 6. razreda.

ZGODOVINA

Šolskega tekmovanja iz znanja zgodovine se je udeležilo 15 učencev 8. in 9. razreda; 11 učencev je osvojilo bronasto priznanje. Najuspešnejša med njimi sta bila osmošolec **Miha Samec** in devetošolec **Jan Lukman**, ki sta se uvrstila na državno tekmovanje.

KAJ VEŠ O PROMETU

Učenci so se pomerili na tekmovanju Kaj veš o prometu. Ekipa učencev, ki so jo sestavljali **Rok Govedič**, **Anže Jurkovič**, **Aljaž Zorec** in **Neo Horvat**, je na medobčinskem tekmovanju zasedla ekipno 2. mesto, pri čemer je bil med posamezniki najuspešnejši **Aljaž Zorec**, ki je zasedel 3. mesto. Zunanji mentor je bil Boštjan Kranjčec, ki je vodil pripravo učencev na tekmovanje.

LEGO KONSTRUKTORSTVO

Učenci so se udeležili tekmovanja v lego konstruktorstvu. Regijskega tekmovanja sta se udeležila **Jaka Horvat** iz 4. razreda in **Nejc Meznarič** iz 5. razreda.

KONSTRUKTORSTVO

Tekmovalo se je tudi iz konstruktorstva za učence od 6. do 9. razreda. Na regijskem tekmovanju sta sodelovala **Rene** in **Svit Cuk** iz 9. razreda. **Svit** je regijskem tekmovanju dosegel 3. mesto, **Rene** pa se je z doseženim 1. mestom uvrstil še na državno tekmovanje.

ZNAM VEČ Z LILI IN BINETOM

Tretješolci so se udeležili medpredmetnega tekmovanja Znam več z Lili in Binetom, ki zajema naloge s področja slovenščine, matematike in spoznavanja okolja. Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 9 učencev. Najuspešnejša med njimi, **Vita Šnajder**, se je udeležila še državnega tekmovanja, ker je za svoj dosežek prejela bronasto priznanje.

ŠPORT

Tudi v tem šolskem letu so učenci dosegali lepe rezultate na športnem področju. Športniki naše šole so se udeleževali različnih športnih tekmovanj na različnih ravneh. Sledijo najvidnejši športni rezultati.

Na medobčinskem tekmovanju v krosu so si učenci pritekli dve zlati in eno srebrno medaljo. Zlata sta bila **Anže Jurkovič** (6. razred) in **Nika Govedič** (8. razred), srebrna pa **Neža Novak** (5. razred).

Ekipa učencev je skupaj s svojimi sovrstniki iz Ormoža in Svetega Tomaža tekmovala na krosu državnih reprezentanc, kjer so zasedli odlično 2. mesto. Ekipo so sestavljali petošolka **Neža Novak**, šestošolec **Anže Jurkovič**, osmošolka **Nika Govedič** in devetošolka **Teja Kolarič**.

Učenci so se skozi šolsko leto pomerili tudi v ekipnih športih. Najuspešnejša je bila ekipa starejših učenk na medobčinskem tekmovanju v nogometu, kjer so zasedle 2. mesto. Na medobčinskem tekmovanju v odbojki za starejše učence je ekipa naših fantov zasedla 3. mesto.

Na medobčinskem atletskem tekmovanju je našo šolo zastopalo 24 učencev. Med njimi so posebej izstopali naslednji:

- David Plohl: 1. mesto (tek na 60 m),
 - Maja Aleksič: 2. mesto (skok v višino),
 - Nuša Breznik: 2. mesto (tek na 300 m),
 - Nika Govedič: 2. mesto (tek na 1000 m),
 - Žiga Munda: 2. mesto (tek na 1000 m),
 - Anej Habrun: 3. mesto (met žvižgača),
 - Nik Horvat: 3. mesto (tek na 1000 m),
 - Teja Kolarič: 3. mesto (tek na 60 m),
 - Tai Perić: 3. mesto (tek na 60 m),
 - ženska štafeta 4 × 100 m: 3. mesto (Lili Novak, Maja Aleksič, Nuša Breznik, Teja Kolarič) in
 - moška štafeta 4 × 100 m: 3. mesto (Jan Čurin, Luka Jerebič, Nils Novak, David Plohl).
- 15 učencev se je uvrstilo še na področno tekmovanje v atletiki.

LUTKOVNI KROŽEK

Lutkovni krožek je obiskovalo 30 učencev od 1. do 5. razreda. Delali so v dveh skupinah. Učenci 1. in 2. razreda so pripravili predstavo *Škrat Kuzma*, učenci 4. in 5. razreda pa predstavo *Buča debeluča*. Obe lutkovni skupini sta izvedli več nastopov, predstava *Buča debeluča* pa se je z odlično izvedbo na regijskem srečanju lutkovnih skupin uvrstila še na medobmočno srečanje.

OTROŠKI PEVSKI ZBOR

Otroški pevski zbor in mladinski pevski zbor sta bila po uspešnem nastopu na območnem nivoju revije pevskih zborov po predlogu strokovne spremljevalke predlagana za nastop na regijskem nivoju.

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELJO

Članice glasbenega krožka so se udeležile pevskega tekmovanja Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. Najuspešnejši sta bili **Lana Meznarič** iz 7. razreda v starejši in **Nina Smontara** iz 5. razreda v mlajši kategoriji. **Lana** in **Nina** sta se uvrstili v polfinalni krog tekmovanja.

FOLKLORNI KROŽEK

Učenci so letos množično plesali tudi pri mlajši in starejši folklorni skupini ter izvedli številne uspešne nastope ob različnih priložnostih. Starejša folklorna skupina se je z odličnim nastopom na območni reviji uvrstila še na regijsko revijo otroških folklornih skupin.

LIKOVNI NATEČAJI

Učenci so skozi šolsko leto sodelovali na več likovnih natečajih, na katerih so bili zelo uspešni.

Društvo Antonovanje na Kogu je pripravilo likovni natečaj na temo reje prašičev, na katerem je naš učenec **Gal Puklavc** iz 8. razreda zasedel 1. mesto.

V sklopu natečaja »Ustvari pokal za Planico 7« je **Vid Kolarič** iz 8. razreda oddal risbo pokala, ki je pritegnila pozornost strokovne komisije. Po njegovi risbi so v imenu Zavarovalnice Triglav izdelali spominek za Petra Prevca, ki se je letos poslovil od skakalne kariere.

Naslednji natečaj, na katerem so učenci sodelovali s svojimi likovnimi deli, je natečaj z naslovom »Moj odsev, moja zgodba« Narodne galerije. Med 1200 izdelki iz cele Slovenije so jih izbrali 30, ki so bili v

Narodni galeriji razstavljeni v izvirni obliki, in še dodatnih 47, ki so jih reproducirali na plakatu. Med njimi sta tudi dva izdelka učencev naše šole, in sicer:

- izdelek z naslovom *Jaz na delu* **Gala Puklavca** iz 8. razreda in
- izdelek z naslovom *Zapuščena* **Špele Rubin** iz 7. razreda.

Dela so bila objavljena na spletni strani in na **razstavi v Narodni galeriji, ki je bila na ogled od 15. junija do 1. septembra 2024.**

OSTALA TEKMOVANJA

Učenci so med šolskim letom tekmovali tudi v znanju Vesele šole in Cici vesele šole, biologije, geografije, angleške bralne značke ...

NAJ UČENKA IN UČENEC ŠOLE

Pri glasovanju za naj učenko in učenca šole so sodelovali vsi učenci šole, ki so na razrednih skupnostih predlagali kandidate. Sledil je ožji izbor na skupnosti učencev šole, končno odločitev pa je sprejel učiteljski zbor. Kot vsako leto smo tudi letos sledili kriterijem, da je lahko naj učenka ali učenec nekdo, ki izkazuje marljiv odnos do šolskega dela, je vsestransko aktiven v šoli in izven nje, se udeležuje tekmovanj in na njih dosega dobre rezultate, je vzornega vedenja do vseh učencev in zaposlenih na šoli.

NAJ UČENKA

Za naj učenko je bila v šolskem letu 2023/24 izbrana **Žana Kuharič**.

Žana je redno izpolnjevala šolske obveznosti in dosegla odličen učni uspeh v vseh devetih letih osnovnošolskega šolanja. Je vsestransko aktivna, sodelovala je pri pevskem zboru ter na različnih tekmovanjih v znanju, za kar je prejela več priznanj (iz zgodovine, geografije, biologije, sladkorne bolezni). Postala je tudi »zlata bralka«, saj je v vseh devetih letih opravila bralno značko. Žana je uspešna na športnem področju, na valeti je bila pohvaljena še za delo v oddelčni skupnosti. Sodeluje tudi v dejavnostih izven šole, in sicer v gledališki skupini Kulturnega društva Obrež ter v Prostovoljnem gasilskem društvu Obrež. Žana je učenka, ki je vljudna, prijazna, spoštljiva in izkazuje lep odnos do učencev, učiteljev in vseh zaposlenih na šoli. Na podlagi naštetega smo Žani podelili priznanje za naj učenko šole v šolskem letu 2023/24.

NAJ UČENEC

Za naj učenca je bil v šolskem letu 2023/24 izbran **Rene Cuk**.

Tudi Rene je vseh devet let dosegel odličen učni uspeh. Sodeloval je v pevskem zboru ter se udeleževal različnih tekmovanj v znanju, kjer je prejel priznanja za dosežke (iz zgodovine, geografije, sladkorne bolezni, slovenščine, najvidnejši dosežek pa je 1. mesto na regijskem tekmovanju iz konstruktorstva ter s tem uvrstitev na državno tekmovanje). Postal je »zlati bralec« za osvojeno bralno značko vseh devet let osnovne šole. Rene je aktiven tudi izven šole, saj obiskuje še glasbeno šolo. Rene je prijazen in spoštljiv učenec. Vse naštetje je Reneju prineslo priznanje za naj učenca šole v šolskem letu 2023/24.

NAJ ŠPORTNICA IN ŠPORTNIK ŠOLE

Kot je zapisal naš učitelj športa, v športu velikokrat o zmagovalcih odločajo malenkosti. Se pa pripeti, da je ta razlika tako majhna, da je nemogoče določiti zmagovalca. Tako se je zgodilo pri nazivu naj športnice, zato smo v tem šolskem letu ta naziv izjemoma podelili dvema učenkama.

NAJ ŠPORTNICA

Naj športnici šolskega leta 2023/24 sta postali **Teja Kolarič** in **Maja Aleksič**, obe iz 9. razreda.

Obe dekleti sta sodelovali pri uspehih tako rokometne kot tudi nogometne ekipe starejših deklic. Obe sta zasedli 1. in 2. mesto na šolskem tekmovanju v krosu kot tudi 1. in 2. mesto na šolskem atletskem mnogoboju. Na medobčinskem teku v krosu sta zasedli odlični 4. in 5. mesto. Obe sta šoli pritekli oz.

priskakali medaljo na medobčinskem tekmovanju v atletiki. Tam sta sodelovali tudi v štafeti starejših deklic, ki je osvojila izvrstno 3. mesto. Tudi izven šolskih športnih tekmovanj se obe dokazujeta v atletiki, saj sta članici Atletskega kluba Ptuj. Majin in Tejin odnos je dokaz, da nas šport lahko povezuje in ne deli.

NAJ ŠPORTNIK

Naj športnik šole za šolsko leto 2023/24 je **David Plohl**.

David je v tem šolskem letu pokazal izredno konstantnost in zmagovalno miselnost na vseh šolskih športnih tekmovanjih, kjer je sodeloval. Osvojil je 1. mesto na šolskem atletskega tekmovanju pa tudi na medobčinskem atletskega tekmovanju, kjer je tekmoval v teku na 60 metrov. Uspešno je sodeloval tako v šolski nogometni ekipi kot tudi v šolski odbojgarski ekipi, ki se je tudi z njegovo pomočjo prebila vse do področnega tekmovanja. Njegov seštevek zmag bi bil verjetno še večji, a mu je na področnem tekmovanju iz atletike športna sreča nekoliko obrnila hrbet, zato se mu je za las izmuznil res vrhunski rezultat, s tem pa tudi uvrstitev na državno tekmovanje. David je prav tako nepogrešljiv član ekipe mlajših dečkov Nogometnega kluba Središče ob Dravi.

Davidov odnos do športa in predanost nogometu (tako na igrišču kot tudi izven njega) je najlepši vzor in zgled mlajšim športnikom in športnicam.

Zbrala in zapisala:
Nina Kostric

Sprejem prvošolcev, 1. 9. 2023

Prvi šolski dan, 1. 9. 2023

Jesenski kros, 22. 9. 2023

Obisk gasilcev, oktober 2023

Tehniški dan: podjetništvo, oktober 2023

Vikend doživeti!, 20. in 21. 10. 2023

Tradicionalni slovenski zajtrk, 17. 11. 2023

Božično-novoletni bazar, 12. 12. 2023

Fit aktivni rekreativni odmori

Kuhanje v Predsedniški palači, 31. 1. 2024

Kulturni dan in pohvalna ura, 7. 2. 2024

Pust v Središču, 10. 2. 2024

Tehniški dan, marec 2024

Paralimpijski dan, 14. 3. 2024

Komemoracija, 11. 4. 2024

Pozdrav kraju, pozdrav pomladi, 19. 4. 2024

Nastop učencev GS Ormož, 15. 5. 2024

Dan Evrope, 10. 5. 2024

E-transformer, 31. 5. 2024

Zaključna prireditev šole, 21. 6. 2024

